

Нонік В.В.

*проректор з науково-педагогічної роботи,
юридичних та соціальних питань,
кандидат юридичних наук,
Житомирський державний технологічний університет*

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ

Регіональні стратегії представляють науково обґрунтовану траєкторію розвитку регіонів. Вони спрямовані на розв'язання проблем з урахуванням регіональних особливостей, що зумовлені географічними, соціально-економічними, геополітичними, етнічними та природними чинниками, та згладжування руйнівного впливу національних та глобальних чинників.

Звужуючи дослідження *сутнісно-змістовних* характеристик регіональної стратегії до елементів, що формують її антикорупційну спрямованість представимо тлумачення базової категорії «регіональна антикорупційна стратегія» через аналіз сутності поняття «антикорупційна політика».

Антикорупційна політика є відповідною реакцією на корупційні процеси, які існують у певний період у державі та/або які прогнозуються в майбутньому. До того ж слід звернути увагу, що саму державну політику слід розуміти як сукупність ціннісних цілей, державно-управлінських заходів, рішень і дій, порядок реалізації державно-політичних рішень (поставлених державною владою цілей) і системи державного управління розвитком країни [2, с. 8].

Слід наголосити, що багато науковців роблять припущення, що державна антикорупційна політика – це комплекс заходів, спрямованих на протидію корупції у вузькому розумінні й запобігання корупційним проявам у широкому розумінні. З цього погляду логічним видається визначення державної антикорупційної політики як сукупності взаємопов'язаних дій системи органів державної влади щодо розроблення та реалізації мети, завдань, принципів і стратегічних напрямів розв'язання проблем у сфері запобігання і протидії корупції [3, с. 103]. Вони наголошують, що метою державної антикорупційної політики є створення та організація дієвої системи запобігання і протидії корупції, виявлення її передумов та усунення наслідків, а також визначення шляхів забезпечення незворотності покарання за вчинення корупційних діянь.

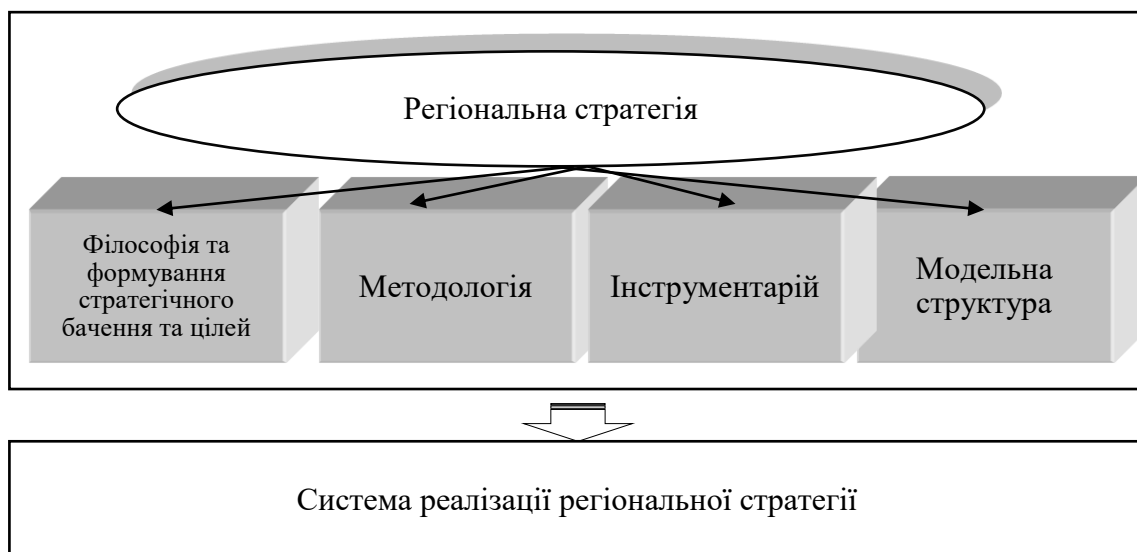
Ураховуючи сутність зазначених вище понять, вважаємо, що регіональну антикорупційну стратегію слід розглядати як є документ, у якому визначаються цілі, завдання, принципи, пріоритети та правила процедур для місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та інститутів громадянського суспільства, що стосуються просування антикорупційних ініціатив у регіоні, реалізації державної антикорупційної політики на регіональному рівні та забезпечують зниження рівня корупції у всіх сферах суспільного життя.

Вона розробляється на довгостроковий період (понад п'ять років) з урахуванням положень національних стратегічних документів та спрямовується

на визначення механізмів та інструментів для подолання корупції в регіоні та боротьби з її проявами в окремих сферах економіки і державного управління.

Успішні стратегії провадяться швидше можливостями майбутнього, ніж обмеженнями минулого. Цього неможливо досягти послідовним індуктивно/дедуктивним підходом до розробки та впровадження стратегії [4]. Такий підхід зазвичай приводить до загальновідомих рішень, які не завжди враховують певні особливі моменти/ресурси/чинники впливу. Необхідним є процес передбачення, який приводить до продуктивних рішень та забезпечує готовність адаптуватися до випадкових обставин, виникнення яких можливе в майбутньому. Забезпечити це можливо шляхом здійснення декомпонування, що дає змогу побачити її в усіх складових, перевірити її узгодженість, перепроєктувати окремі блоки державно-управлінського циклу і внести відповідні корективи.

Як відомо, декомпонування – процес поділу цілісної системи на підсистеми, складові як об'єкти окремого розгляду з метою виявлення зв'язків між ними [1, с. 58]. З цієї точки зору доцільно розкрити зміст розроблення та реалізації регіональної стратегії, використавши модель, зображену на рис. 1.

Рис. 1. Функціональна декомпозиція процесів формування та реалізації регіональної стратегії

Джерело: розроблено автором

Філософія відповідає за визначення набору базових цінностей регіональної стратегії (місія, загальні цілі та ін.). Методологія визначає принциповий підхід у функціонуванні органів державної влади та місцевого самоврядування та забезпечує процес реалізації та досягнення цілей, що здійснюється з використанням сучасних методів, засобів та інструментів управління. Інструментарій забезпечує логічну послідовність у функціонуванні органів державної влади й місцевого самоврядування та прийняття ним дій на рівні стандартизованих алгоритмів. Модельна структура забезпечує керованість процесів та відображає властивості, взаємозв'язки, структурні й функціональні

характеристики з точки зору здійснення управлінських рішень, а також забезпечує отримання нової корисної інформації про систему управління та передбачає можливість перевірки її дійсності.

Модельна структура регіональної стратегії певного спрямування (в нашому випадку – антикорупційної) має бути інтегрована у комплексну стратегію соціально-економічного розвитку регіону та спиратися на положення державної стратегії даного напрямку.

Список використаних джерел:

1. Гончаров В. М. Формування організаційно-економічного механізму державної стратегії розвитку інвестиційного потенціалу регіону : [монографія] / В. М. Гончаров [та ін.] – Луганськ : Ноулідж, 2012. – 155 с.
2. Державна політика : підручник / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України; ред. кол.: Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) [та ін.]. – Київ : НАДУ, 2014. – 448 с.
3. Соловйов В. М. Запобігання і протидія корупції в державному управлінні України : монографія / В. М. Соловйов. – Київ : Ін-т законодавства Верхов. Ради України, 2012. – 508 с.
4. Feurer R. Розробка стратегії: минуле, сучасність та майбутнє/ Rainer Feuerer, Kazem Shaharbaghi // Менеджмент. Дайджест [Електронне видання]. – Режим доступу: <http://www.management.com.ua/strategy/str004.html>

Остап'юк Н.М.

аспірант,

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ В ГАЛУЗІ ЕКОНОМІКИ

Ключовим питанням публічного управління в сфері економіки є вибір дієвих механізмів для покращення економічного стану країни, побудова раціональних зв'язків і поведінкових форм співпраці суб'єкта публічного управління з його об'єктом. Необхідно визначити сутність і роль публічного управління в сфері економіки задля усунення проблем, від вирішення яких залежить достаток суспільства, його економічна спроможність.

Аналіз досліджень і публікацій свідчить, що питанню ролі публічного управління в економіці приділено недостатньо уваги, як результат вузьке коло праць, до яких відносяться публікації таких науковців як: Р. Є. Строцький, О. Я. Коров'як, С. І. Чернов, С. О. Гайдученко.

Мета статті полягає в тому, щоб поглиблено дослідити засади публічного управління з точки зору економіки.

Досягнення мети дослідження передбачає, перш за все визначення дефініцій: «публічне управління», «економіка». Перша офіційна згадка, у котрій було наведено визначення поняття «публічне управління» датується 1972 роком і належить американському державному службовцеві Десмонду Кілінгу. Він розуміє під поняттям «публічне управління» – пошук найкращого